

Fővárosi Ítéltábla
3.Kf.27.213/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Bűrös és Gombocz Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Bűrös László ügyvéd által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. évi február hó 29. napján kelt 28.K.32.188/2011/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes D.183/11/2011. számú határozatát részben megváltoztatja és a Kbt. 101. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 49. §; 50. § (3) bekezdése; 67.§ (3) bekezdés e) pontja; 69. § (3) bekezdése, valamint a Kbt. 124. § (2) bekezdés d) pontja és a 130. § (6) bekezdése sérelmének a megállapítását mellőzi, a bírság mértékét 100.000 (egyszázezer) forintra mérsékeli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 70.000 (hetvenezer) forint együttes első-, másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ajánlatkérő felperes piackutatást követően a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) IV. fejezet szerinti hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos eljárást indított „Kommunikációs ügynökségi szolgáltatások„

tárgyban. A részvételi felhívásban a részekre történő ajánlattételt kizárta. A felhívás III.2. pontjában meghatározta a részvételi feltételeket, a pénzügyi, gazdasági, valamint a műszaki, illetve szakmai alkalmasság megítéléséhez szükséges adatokat, minimumkövetelményeket és a megkövetelt igazolási módokat. A felhívás IV. pontja rögzítette az eljárás fajtáját, míg a VI. 3); 4) pontja a tárgyalásos eljárás lefolytatásának indokát. A részvételi felhívás közzétételére irányuló kérelem szerint a közbeszerzés becsült értéke: 73.632.000.-Ft, a részvételi jelentkezőkhöz eljutó felhívás a becsült érték összegét nem tartalmazta. A részvételi határidőre hét részvételre jelentkező nyújtott be jelentkezést, közülük öt jelentkezőt hívott fel a felperes ajánlattételre, megküldve részükre az ajánlattételi felhívást. Az ajánlattételi felhívásban rögzítette az eljárási határidőket, továbbá ajánlati dokumentációt is készített, és a hiánypótlás lehetőségét teljes körben biztosította. Az ajánlattételi határidőre a felhívott ajánlattevők ajánlataikat benyújtották. Az I. tárgyalási fordulón az ajánlattevők prezentációt tartottak, míg a II. tárgyalási fordulón a felek véglegesítették a szerződéses feltételeket. A felperes ezt követően felkérte az ajánlattevőket a kalkulált végső vállalási árak megtételére, és módosított ajánlati dokumentációt adott ki. Közölte, hogy az ajánlatok benyújtását követően ártárgyalásra kerül sor.

Időközben a Közbeszerzések Tanácsának Elnökének a részvételi felhívás tartalmát az eljárás jogszerűségét kifogásoló kezdeményező iratára eljáró alperes D.183/11/2011. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 101. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 49. §-át, a Kbt. 50. § (3) bekezdését, a Kbt. 57. § (5) bekezdését, a Kbt. 66. § (1) bekezdésének a) pontját, a Kbt. 67. § (3) bekezdés e) pontját, a Kbt. 69. § (3) bekezdését, továbbá a Kbt. 124. § (2) bekezdés d) pontját, valamint a Kbt. 130. § (6) bekezdését, ezért megsemmisítette a felperes részvételi felhívását, és a közbeszerzési eljárásban ezt követően meghozott döntéseit, ezt meghaladóan megállapította a jogsértés hiányát. A felperest ötszázezer forint bírsággal sújtotta. Indokolása szerint 1) a felperes nem sértette meg a Kbt. szabályait azzal, hogy a piacfelmérésre felkért társaságok részvételi jelentkezésének érvénytelenségét - összeférhetetlenségre tekintettel - nem állapította meg; 2) ugyanakkor a Kbt. 124. § (2) bekezdés d) pontja szerinti tárgyalásos eljárásfajta alkalmazhatósága nem állt fenn, mivel a szolgáltatás természete nem zárta ki a szerződéses feltételek meghatározását olyan pontossággal, amely lehetővé tette volna a nyílt, vagy a meghívásos eljárásban a legkedvezőbb ajánlat kiválasztását; 3) nem vitatva a felperes egységes beszerzési igényét megállapította, hogy a felperes jogszerűtlenül zárta ki a részajánlattétel lehetőségét, mivel a verseny biztosítása érdekében szükséges lett volna a Kbt. 50. § (3) bekezdésben meghatározott konjunktív feltételek vizsgálata; 4) a Kbt. 66. § (1) bekezdés a) pontja alapján azért marasztalta, mert a gazdasági pénzügyi feltétel igazolására előírtak kezdő időpontja nem felelt meg a törvény kogens rendelkezéseinek; 5) a pénzügyi és gazdasági alkalmassági feltételek között a közbeszerzés 72.632.000 forint becsült értékére figyelemmel, egyéb adat hiányában a Kbt. 69. § (3) bekezdés szerinti korláthoz képest a III.2.2.c) pontjában előírt nettó árbevételi előírás túlzó, úgyszintén 6) a részvételi felhívás III.2.3) a) pontjában a műszaki, illetve szakmai alkalmasság feltételeként előírt számú/tárgyú

referencia a Kbt. 49. § szabályába ütközik; 7) az 5) pont szerint jogsértő a III.2.3) b) pontjában szerepeltetett kettő szakember (kreatív igazgató, account director) esetében megkívánt legalább 6 év szakmai gyakorlat előírása, 8) a részvételi felhívás III.2.3) c) pontjában meghatározott hazai és nemzetközi díjak, vagy nemzetközi döntőbe jutás, mint a rangsort befolyásoló szempont nem tekinthető a Kbt. 67. § (3) bekezdés e) pontjában meghatározott, a teljesítéshez rendelkezésre álló eszközöknek, berendezéseknek, illetőleg műszaki felszereltségnek, mivel fizikailag a szerződés teljesítéséhez ténylegesen nem kerülhetnek felhasználásra; a részvételi felhívás IV.1.2) pontjában meghatározottak a Kbt. 130. § (6) bekezdésébe ütköznek; 9) a Kbt. kötelező tartalmi elemként az értékelés módszerének megadását nem nevesíti, azonban a Kbt. 57. § (5) bekezdése alapján a részvételi felhívásban az értékelés módszerét a felperesnek közölnie kellett volna azzal, hogy a módszer részletes ismertetése a dokumentációban is megadható.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata, annak 2); 3); 5); 6); 7); 8) pontjában megállapítottak megváltoztatása, a jogsértés és a bírság mellőzése iránt előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság elutasította. 2) Egyetértett az alperessel abban, hogy a felperes a szerződéses feltételeket (a szerződés tárgya, mennyisége, követelményrendszer stb.) meg tudta volna határozni olyan pontosan, hogy az lehetővé tette volna nyílt vagy meghívásos eljárás indítását, a felperesi tárgyalások eredményei nem adtak kellő alapot a felperes által választott eljáráshoz. Utalt arra, hogy csak pontosítása történt meg a szerződéses feltételeknek, a szerzői jogokra vonatkozó rész pedig az ajánlattevők igénye szerint alakult. 3) A részajánlat kizárásához nem elégséges a felperes méltányolható egységes beszerzési igénye, a jogszabályhely figyelembevételével vizsgálnia kellett volna a beszerzését illetően a részajánlat-tétel lehetőségét. A felperes ilyen vizsgálatot nem végzett. 5); 7) A részvételi szakaszban megadott becsült értékre figyelemmel mind a meghatározott 300 millió forint árbevételi előírás, mind a 6 éves szakmai gyakorlat előírása túlzó volt. A „helytelen értéket” a felperes nem korrigálta, míg a MAKSZ bérfelmérő kérdőív az alkalmassági előírás megalapozottságát nem támasztotta alá. 6) A részvételi felhívás III.2.3.a) pontja szerinti követelmény - függetlenül attól, hogy az ajánlattevők a felperes szándékának megfelelően értelmezték - nem volt egyértelmű. 8) Osztotta az alperes álláspontját abban is, hogy a hazai és nemzetközi díjak, nemzetközi döntőbe jutás nem tekinthetőek a teljesítéshez rendelkezésre álló eszköznek, berendezésnek, műszaki felszereltségnek, ebből következik, hogy a felperes a rangsorolás módját nem a Kbt. 130. § (6) bekezdésében előírt módon határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, a kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva hangsúlyozta, hogy a felperes az eljárás bonyolításakor az általa bevont szakértő megállapításaira volt figyelemmel. Erre a jogorvoslati eljárás során is hivatkozott. Szakmai érveinek sem az alperesi határozatban, sem az elsőfokú ítéletben érdemi cáfolatát nem lelte fel. A felperesnek az eljárás megindításakor kellett vizsgálnia, hogy bizonyossággal meg tudja-e teljes körűen határozni a beszerzés tárgyát képező szolgáltatásra vonatkozó szerződéses feltételrendszert. A

részajánlat-tételi lehetőség kizárása körében hivatkozott arra, hogy a felperes méltányolható egységes beszerzési igénye egyben az ehhez kapcsolódó jogszabályi feltételek fennállását is feltételezi. A becsült értékre nézve az eljárásban résztvevők számára megtévesztő információkat nem közölt, a Közbeszerzési Értesítő Szerkesztőbizottsága kapott csak téves tájékoztatást, ennél fogva a vizsgált pénzügyi alkalmassági követelmények az arányosság követelményének megfeleltek. Vitatta ez okból azt is, hogy a nyilvánvalóan hibás becsült érték alapján előírt alkalmassági követelmény egyes vállalkozások indulási lehetőségét érinthette volna. A felhívás III.2.3. a) pontjában foglalt alkalmassági követelmény a magyar nyelv szabályai szerint egyértelmű volt, míg a III.2.3.b) pontban foglaltak miatt terhére róttak ellenében azt emelte ki, hogy szakmai érveket az alperes határozata erre nézve ugyancsak nem tartalmazott. A III.2.3. c) ponttal kapcsolatban változatlanul azzal érvelt, hogy ezen követelmény a beszerzés tárgyával összhangban a jogszabályi feltételeknek megfelelt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, a határozatában foglalt és változatlanul fenntartott indokai alapján.

A felperes fellebbezése alapos.

2) A másodfokú bíróság korábbi döntéseiben több alkalommal hangsúlyozta, hogy a beszerzési igény keletkezése nyomán az ajánlatkérőnek több stratégiai fontosságú döntést kell meghoznia annak érdekében, hogy a közbeszerzési eljárás lefolytatásának pontos rendjét - kezdve a közbeszerzési eljárás szükségességétől, az eljárásfajta választásától, a kiírás tételes előírásának meghatározásáig - eltervezhesse. Döntési szabadsága van a beszerzési tárgy meghatározásában annyiban, amennyiben azt dönti el mit is kíván beszerezni. Ehhez képest kell a Kbt. előírásainak megfelelően azt kategorizálnia és a beszerzési tárgyra vonatkozó előírások (Kbt. 28. §; 40. §; 50. §) betartása mellett a kiírás feltételeit meghatároznia. A tárgyalásos eljárás kivételes eljárás, mert annak alkalmazására kizárólag a törvényben meghatározott korlátozott esetekben kerülhet sor. A Kbt. taxatív felsorolást tartalmaz erre nézve. Ilyen, a Kbt. 124. § (2) bekezdés d) pontja szerinti eset, a szolgáltatás megrendelése, ha a szolgáltatás természete miatt a szerződéses feltételek meghatározása nem lehetséges olyan pontossággal, amely lehetővé tenné a nyílt vagy a meghívásos eljárásban a legkedvezőbb ajánlat kiválasztását, így különösen a szellemi szolgáltatások és a 3. melléklet 6. csoportjába tartozó pénzügyi szolgáltatások esetében. Az előzőekben kifejtettek alapján látható, hogy az ajánlatkérői magatartás jogszerűségének megítélése az eljárásfajta választásának időpontjában általa tudható információk összességéből kell következzen. Amennyiben a közbeszerzési eljárás előkészítése alapján igazolható, hogy az ajánlatkérő alappal feltételezhette a tárgyalásos eljárás feltételeinek a fennállását, az eljárás megindítását követően bekövetkezett változások a döntés jogszerűségét nem befolyásolhatják. Ez okból a másodfokú bíróság a tárgyalások alakulásával járó szerződéses feltételek részbeni változásából visszakövetkeztetett érveket elfogadni nem tudta.

A perbeli szolgáltatás természete nem lehet megfelelő érv a szerződéses feltételek pontos meghatározása mellett, éppen ellenkezőleg. Helyesen érvel a felperes azzal, hogy a szolgáltatás tárgya jelentős részben egyedi megoldásokat, kreativitást igénylő teljesítést feltételez, az eltérő megvalósulási stratégia indokolja a tárgyalás lefolytatását annak érdekében, hogy a felperesnek lehetősége nyíljon a tárgyalások során véglegesített szakmai tartalomhoz igazodó szerződéses feltételrendszer kialakítására. A beszerzési tárgy több eleme - így a reklámügynöki tevékenység, mint szellemi szolgáltatás - előre az igény szintjén pontosan nem meghatározható megajánlást feltételez, amely csak tárgyalások folyamatában együttgondolkodva kialakítható. Önmagában az a körülmény, hogy a tárgyalások eredményeképpen a tervezett szerződéses feltételek nagyobb részt változatlanok maradtak, nem igazolja a törvényi követelmények hiányát. Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy pusztán a szerzői jogra vonatkozó feltételek előzetes meghatározhatóságának a hiánya igazolta e döntésének helyességét, hisz e feltételek tisztázatlansága eredményes eljárást nem eredményezhetett volna. A másodfokú bíróság - az alperestől és az elsőfokú bíróságtól eltérő - álláspontja szerint ezért a felperes által alkalmazott eljárási rend választhatóságának jogszabályi követelményei teljesültek.

3) Az ajánlatkérőnek a részajánlat-tétel kizárására vonatkozó döntését úgy gazdasági, mint célszerűségi szempontok egyaránt indokolhatják. Indok lehet a gazdasági előny, az egymással szükségszerűen összefüggő beszerzési tárgyak, a hatékonyság vagy egyéb piaci, illetve szakmai szempontok. Az ilyen szempontú döntésnek azonban összhangban kell lennie a kiírás tételes rendelkezéseivel. A részajánlat tételre vonatkozó ajánlatkérői döntés utólagos kontrolljának alapja a közbeszerzési dokumentáció lehet, annak akár szöveges, vagy számszaki része. Következésképpen a kiírásban meghatározottaknak, az ott támasztott feltételrendszernek indokolásul kell szolgálnia erre az ajánlatkérői döntésre. Azok a hivatkozások - legyenek azok gazdasági, piaci, etikai, szakmai stb. szempontok - amelyek olyan magyarázattal kívánják az ajánlatkérői döntést utóbb alátámasztani, amely a kiírással egyértelműen összefüggésben nem hozható, nem fogadható el a jogszerű döntés alapjaként. Mindezek előrebocsátása mellett látható, hogy az e pontban vizsgált jogsértés szoros oksági kapcsolatban áll a 2) pontban foglaltakkal, hiszen ebben az esetben a beszerzési tárgy teljes pontossággal nem volt meghatározható, amely ekként a részajánlat-tétel kizárásának egyik oka lehetett. A másodfokú bíróság ebből a megközelítésből vizsgálta a részvételi felhívást és vette figyelembe az abban megfogalmazottakat. A felek által nem vitatottan a közbeszerzés tárgyat összetett kommunikációs szolgáltatás képezte, a szolgáltatónak rendezvényszervezési, illetve reklámügynökségi feladatokat kellett ellátnia a részvételi felhívás II.2.1.) pontja (20 db társadalmi célú reklámkommunikációs kampány, 15 db belső kommunikációs akció, 15 db társadalmi edukációs célú esemény) szerint. A beszerzési tárgy összetettsége, egyben összetartozása magából a szolgáltatás jellegéből adódott. Különösebb vizsgálódás nélkül megállapítható, hogy a többirányú, de egymásra épülő kommunikációs feladatok, a rendezvényszervezés és a reklámtevékenység - mely a felperes tevékenységéhez szervesen nem kapcsolódik - alapvetően egységes koncepciót igényelnek. A felperes az eljárás során részletesen ismertetett

szempontrendszer alapján egyértelmű gazdasági és szakmai indokát adta a részajánlatok kizárásának. A Fővárosi Ítéltábla elfogadhatónak ítélte azt az érvelést, amely szerint a gyakorlatban a szakmai alapú megközelítés az azonos szolgáltatóval történő szerződéskötést teszi indokolttá, ezt a szerzői jogok jelenléte is igazolja. Így a részajánlat-tétel kizárása nem volt jogszerűtlen.

5) A becsült érték meghatározásának szabályait a Kbt. tartalmazza (Kbt. 35-40. §). Annak meghatározása befolyásolja a közbeszerzési eljárás lefolytatásának rendjét. A Kbt. 7. § (1) bekezdése előírja, hogy az ajánlatkérő minden egyes közbeszerzési eljárást - annak előkészítésétől az eljárás alapján kötött szerződés teljesítéséig terjedően - írásban köteles dokumentálni. A Kbt. 4. § 14. pontja szerint a közbeszerzési eljárás előkészítésének az adott közbeszerzési eljárás megkezdéséhez szükséges cselekmények elvégzése, így különösen az adott közbeszerzéssel kapcsolatos helyzet-, illetőleg piacfelmérés, a közbeszerzés becsült értékének felmérése, az eljárást megindító (meghirdető) hirdetmény, felhívás és a dokumentáció előkészítése minősül.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a közbeszerzési eljárás előkészítő szakaszában a felperes a közbeszerzés becsült értékét, annak ellenére, hogy azt írásban rögzítenie kellett volna, nem tette meg, annak összegére nézve csupán a közbeszerzési eljárást megindító hirdetmény közzétételére irányuló kérelem tartalmazott egy számadatot, tévesen. E mulasztása nem volt a jogorvoslati eljárásban vizsgálat tárgya. Jelentősége annyiban van, amennyiben tényként megállapítható, hogy téves adat nem került a részvételre jelentkezőkhöz. A felperes az általa becsült érték helyes összegét csak később, az ajánlati dokumentáció részét képező szerződéstervezet 10.9. pontjában rögzítette. Téves következtetést vont le ezért az alperes, ezt ugyancsak tévesen fogadta el az elsőfokú bíróság, amikor azzal érvelt, hogy a felperes által közölt hibás érték a közbeszerzési eljárás szabályosságára kihatott, és befolyásolhatta a potenciális részvételre jelentkezők indulását. A Közbeszerzési Értesítő Szerkesztőbizottsága részére történt hibás adatközlés nem alapozhatta meg a Kbt. rendelkezéseinek megsértését, az a részvételre jelentkezőket semmilyen módon nem befolyásolhatta. Ebből következően a részvételi felhívás III.2.2) c) pontjaiban, a gazdasági és pénzügyi alkalmassági követelmények között meghatározott árbevételi előírás szempontjából a hibás adatnak nem lehetett relevanciája. A valós becsült érték nettó 427 millió forint volt, ehhez képest az elvárt árbevétel nem volt eltúlzott.

6) A részvételi felhívás III.2.3) a) pontjában írt műszaki, illetve szakmai alkalmassági követelményből a szavak helyes nyelvtani értelmezését követve az alperes és az elsőfokú bíróság által megállapított kettős tartalom nem olvasható ki. A referenciakövetelmény teljesen világosan értelmezhető volt, az az eljárásban résztvevőkben aggályokat nem ébresztett, a bekerülési értéket egy darab referenciának kellett elérnie.

7) A részvételi felhívás III.2.3) b) pontjában szerepeltetett követelmények jogszerűségét egyfelől a helyes becsült érték (5) pont), másfelől a beszerzési tárgy sajátosságaiából fakadóan a rendelkezésre álló összehasonlítási adatok oldaláról

kellett értékelni. Ez utóbbi szempontból a követelmény arányosságának megítélése elsődlegesen szakmai kérdés, ezért nem lett volna figyelmen kívül hagyható, hogy a megjelölt feladatokra nézve milyen információ nyerhető. Az ettől eltérő feladatra alkalmazni kívánt szakember gyakorlati idejére tett előírás nem lehet összehasonlítás alapja. A MAKSZ honlapján fellelhető ügynökségi pozíciók szerint a kreatív igazgató felelős az ügynökség kreatív munkájáért, figyelemmel kíséri a hazai és külföldi kampányokat, meghatározott szerepet vállal az ügynökségi szerződések előkészítésében, magas szinten ügyfélkapcsolatot tart. Felelős az egész ügynökségi image-ért. Az account director többéves gyakorlattal rendelkező, nagy áttekinthetőségű munkatárs, akinek feladata elsősorban az ügynökség szolgáltatásainak összefogása. Mindkét vezető pozíció több éves, egyéb ügyfélkapcsolati pozícióban eltöltött gyakorlatot feltételez, ezért a másodfokú bíróság megítélése szerint a felperes által az alkalmassági követelmények tekintetében megkívánt szakmai gyakorlati időtartam - a tényleges becsült értékre, valamint az elvégzendő összetett kommunikációs feladatokra is tekintettel - nem túlzott.

8) A részvételi felhívás III.2.3) c) pontjában előírt alkalmassági követelmény vizsgálata során a Fővárosi Ítélőtábla figyelemmel volt az Európai Parlament és a Tanács 2004/18/EK irányelve 48. cikk (2) bekezdés h) pontjában foglaltakra, amely megfelelő tartalmat ad a Kbt. alkalmazandó szakaszához. Az uniós szabály szerint a gazdasági szereplő alkalmasságát bizonyítani lehet a szolgáltató számára a szerződés teljesítéséhez rendelkezésre álló szerszámokról, berendezésekről vagy műszaki felszerelésről készült kimutatással; az (5) bekezdés pedig kimondja, hogy a gazdasági szereplőnek a szolgáltatás nyújtására való alkalmasságát különösen a szakértelmére, hatékonyságára, tapasztalatára és megbízhatóságára tekintettel lehet megítélni. Nem vitatja a másodfokú bíróság azt az alperesi, illetve elsőfokú bírósági megállapítást, hogy a hazai és nemzetközi díjak, illetve a nemzetközi döntőbe jutás nem minősíthető tényleges értelemben vett fizikai eszköznek, elkerülte azonban az eljárt hatóságok figyelmét, hogy a beszerzés tárgya szolgáltatás, így a törvényi előírást megfelelően kell alkalmazni annak jellegére, mennyiségére, terjedelmére. A kommunikációs szakma jellege az, ami adott esetben meghatározó, a jelentkező alkalmasságát (szakértelmét, tapasztalatát és megbízhatóságát) egyértelműen reprezentálják a szakmára jellemző díjak és döntős helyezések. Megbízható képet nyújthatnak az egyes részvételre jelentkezők szakmában elfogadott helyéről és megítéléséről, továbbá megalapozott információt jelenthetnek az ajánlatkérőnek a megfelelő ajánlat kiválasztásához, ezért - bár a teljesítéshez fizikailag rendelkezésre álló eszköznek nem minősülnek - az alkalmassági követelmények közötti megkövetelésük, mint a teljesítéshez szükséges szellemi eszközrendszer a beszerzési tárgy jellegére tekintettel indokolt volt a felperes részéről.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a felperes terhére rótt és a kereseti kérelem szerint kifogásolt jogsértéseket nem találta megállapíthatónak.

Az alperes a bírság mértékét a Kbt. 340. § (3) e) pontja és 341. § (2) bekezdése alapján, a jogsértések számára illetőleg azok súlyára tekintettel állapította meg. A felperes keresetében jogsértés hiányában a bírság mellőzését is kérte. A másodfokú bíróság a felperes keresetének helyt adott, nem hagyhatta azonban figyelmen kívül az alperes határozatában megállapított és keresettel nem támadott jogsértéseket (4); 9) pont). Ennélfogva vizsgálnia kellett, hogy döntésével milyen mértékű bírság elengedése áll arányban. A másodfokú bíróság jogsértések súlyát szem előtt tartva négyszázezer forintban látta megállapíthatónak, ezért a bírság mértékét egyszázezer forintra mérsékelte.

A Fővárosi Ítéltábla ekként az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, az alperes határozatát részben megváltoztatta, a Kbt. 10. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 49. §; 50. § (3) bekezdése; 67. § (3) bekezdés e) pontja; 69. § (3) bekezdése, valamint a Kbt. 124. § (2) bekezdés d) pontja és a 130. § (6) bekezdése sérelmének megállapítását mellőzte és a bírság mértékét 100.000 forintra leszállította.

A felperesnek járó első- és másodfokú perköltség megállapítása, a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdésén alapul.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket, az alperest - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján - megillető illetékmentesség folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. évi október hó 17. napján

Dr. Sára Katalin sk. a tanács elnöke,
Páldy Zsuzsanna sk. bíró

Dr. Rácz Krisztina sk. előadó bíró, Dr.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő